

— Интересуваме се да знаемъ отъ какво е полудѣлъ?

— Той ви е рода нѣщо?

— Боже пази! На една бара сме се прали!

— Доктора още не е освидѣтелствувалъ характера на лудостѣта му. Но причината ѝ е вече извѣстна. Братовчедъ му У. ни я обади.

— Коя е?

— Отъ ядосване и кахъри!

— Отъ какви кахъри? — попита Кардашевъ.

— За загуби. Седемъ години ималъ сждба съ нѣкого. Прахосалъ сичко по адвокати и прочее. Прѣди два мѣсеца изгубилъ и въ кассацията! Пропадналъ. Отъ тогава се поврѣдилъ. Днеска прѣвъ пхтъ го прифавало сериозно. Ние имаме вече такъвъ единъ боленъ — отъ загуби.

— Колко души мжже имате сега? попита Кардашевъ.

— Безъ тогова сж седемдесетъ и двама души луди; до петдесетъ жени луди. Ето ги, вижте ги, сега нѣколцина сж на лице... Гледате тие глави въ тритѣ прозореца отъ дѣсно? Може-би вие желаете да ви дамъ за тѣхъ нѣкои обяснения? — попита услужливо чиновникътъ.

— Ще ви бждемъ благодарни — каза Кардашевъ, като погледна съ потръсване по показаната посока.

— Тие двама, дѣто сж си мѣтнали тѣй ржцѣтъ единъ другиму на вратоветѣ, страдатъ отъ наслѣдствена лудость. Въ тѣхния родъ е имало луди.

— Какво сочи къмъ насъ оня? Какво иска? — и Холски показа единъ, който простираше къмъ него и двѣтѣ си ржцѣ изъ прозореца съ голѣма настойчивость и съ повѣлителенъ видъ.

— Той ни прѣдупрѣждава да се пазимъ отъ пожара — усмихна се управительтъ.

Кардашевъ и Холски го изгледахъ въпроситлно.

— Той е изгубилъ ума си въ единъ пожаръ, изъ който го извадили въ несвѣсть.. Той сѣ пожари си прѣд-